

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

C 229

47 tomas

Leidimas
lietuvių kalba

Informacija ir panešimai

2004 m. rugsėjo 14 d.

<u>Pranešimo Nr.</u>	Turinys	Puslapis
	I <i>Informacija</i>	
	Komisija	
2004/C 229/01	Euro kursas	1
2004/C 229/02	Paraiškos dėl registravimo paskelbimas pagal Reglamento (EEB) Nr. 2081/92 dėl geografinių nuorodų ir kilmės vietos nuorodų apsaugos 6 straipsnio 2 dalį	2
2004/C 229/03	Gairės dėl valstybės pagalbos žuvininkystei ir akvakultūrai patikrinimo	5
2004/C 229/04	Pranešimas pagal Tarybos reglamento Nr. 1/2003 27 straipsnio 4 dalį dėl dokumento COMP/C.2/37.214 — Bendras žiniasklaidos priemonių teisių į Vokietijos Bundeslygą pardavimas ⁽¹⁾	13
2004/C 229/05	Neprieštaravimas praneštai koncentracijai (Byla Nr. COMP/M.3545 - REWE/ASP) ⁽¹⁾	16
2004/C 229/06	Neprieštaravimas praneštai koncentracijai (Byla Nr. COMP/M.3539 - GOLDMAN SACHS/QMH) ⁽¹⁾	16

LT

I

(Informacija)

KOMISIJA

Euro kursas ⁽¹⁾

2004 m. rugsėjo 13 d.

(2004/C 229/01)

1 euras =

Valiuta	Valiutos kursas	Valiuta	Valiutos kursas		
USD	JAV doleris	1,2236	LVL	Latvijos latas	0,6613
JPY	Japonijos jena	134,91	MTL	Maltos lira	0,4276
DKK	Danijos krona	7,437	PLN	Lenkijos zlotas	4,398
GBP	Svaras šterlingas	0,6801	ROL	Rumunijos leja	41 100
SEK	Švedijos krona	9,0915	SIT	Slovėnijos tolaras	239,91
CHF	Šveicarijos frankas	1,5417	SKK	Slovakijos krona	40,075
ISK	Islandijos krona	87,66	TRL	Turkijos lira	1 839 000
NOK	Norvegijos krona	8,3495	AUD	Australijos doleris	1,7545
BGN	Bulgarijos levas	1,9559	CAD	Kanados doleris	1,5816
CYP	Kipro svaras	0,5773	HKD	Honkongo doleris	9,5437
CZK	Čekijos krona	31,649	NZD	Naujosios Zelandijos doleris	1,8614
EEK	Estijos kronos	15,6466	SGD	Singapūro doleris	2,0788
HUF	Vengrijos forintas	249,22	KRW	Pietų Korėjos vonas	1 401,08
LTL	Lietuvos litas	3,4528	ZAR	Pietų Afrikos randas	8,0192

⁽¹⁾ Šaltinis: valiutų perskaičiavimo kursai paskelbti ECB.

Paraiškos dėl registravimo paskelbimas pagal Reglamento (EEB) Nr. 2081/92 dėl geografinių nuorodų ir kilmės vietos nuorodų apsaugos 6 straipsnio 2 dalį

(2004/C 229/02)

Šis paskelbimas suteikia teisę pateikti protestą pagal minėto reglamento 7 ir 12d straipsnius. Protestą dėl šios paraiškos per šešis mėnesius nuo paskelbimo reikia pateikti tarpininkaujant valstybės narės kompetentingai institucijai, PPO valstybei narei arba trečiajai šaliai, pripažintai pagal 12 straipsnio 3 dalį. Šiame paskelbime, ypač jo 4.6 punkte, nurodomi paraišką pagrindžiantys duomenys pagal Reglamento (EEB) Nr. 2081/92 nuostatas.

TARYBOS REGLAMENTAS (EEB) NR. 2081/92

„TUSCIA“

EB Nr.: IT/00210/2001 10 8

SKVN (X) SGN ()

Ši santrauka skirta informacijai pateikti. Išsami informacija, ypač susijusi su produkту, įregistruotų kaip SKVN ir SGN, gamintojais, yra pilnoje produkto specifikacijoje, kurią galima rasti nacionalinėse institucijose ar Europos Komisijos tarnybose (¹).

1. *Atsakinga valstybės narės tarnyba:*

Pavadinimas: Ministero delle Politiche Agricole e Forestali
Adresas: Via XX Settembre, 20, I-00187 Roma
Tel.: (39-06) 481 99 68
Faksas.: (39-06) 42 01 31 26
El. paštas: qualita@politicheagricole.it

2. *Paraišką pateikęs susivienijimas:*

2.1. Pavadinimas: Consorzio per la tutela e la valorizzazione della produzione olivicola della provincia di Viterbo
2.2. Adresas: Via Matteotti, 73, I-01100 Viterbo
2.3. Sudėtis: gamintojai/perdirbėjai (x) kiti ()

3. *Produkto rūšis:*

klasė 1.5 – riebalai – aukščiausios kokybės pirmojo spaudimo alyvuogių aliejus.

4. *Produkto specifikacijos antraštė*

(4 straipsnio 2 dalies reikalavimų santrauka)

4.1. Pavadinimas: „Tuscia“

4.2. Aprašymas: aukščiausios kokybės pirmojo spaudimo alyvuogių aliejus, turintis šių savybių:

- spalva: smaragdinė su aukso blizgesiu,
- kvapas: vaisių, sukeltas optimaliausio prinokimo metu nuskintų sveikų, šviežių vaisių pojūtį,
- skonis: gana ryškus, paragavus – karstelėjimo ir išlikusio pikantiško skonio dermė,
- bendras didžiausias rūgštingumas pagal oleino rūgštis, išreikštas svoriu, ne daugiau nei 0,5 gramų 100 gramų aliejaus,
- peroksidų skaičius: < 12 mekv. O₂/kg.

(¹) Europos Komisija, Žemės ūkio generalinis direktoratas, Žemės ūkio produktų kokybės kontrolės padalinys, B-1049 Briuselis.

- 4.3. Geografinė vietovė: Alyvuogių gamybos ir perdirbimo vietovė, kurioje gaminamas „Tuscia“ aukščiausios kokybės pirmojo spaudimo alyvuogių aliejus, apima šias Lacijo regiono Viterbo provincijos savivaldybes: Acquapendente, Bagnoregio, Barbarano Romano, Bassano – Teverinoje, Bassano Romano, Blera, Bolsena, Bomarzo, Calcata, Canepina, Capodimonte, Capranica, Caprarola, Carbognano, Castel S. Elia, Castiglione – Teverinoje, Celleno, Civita Castellana, Civitella d'Agliano, Corchiano, Fabrica di Roma, Faleria, Gallese, Gradoli, Graffignano, Grotte di Castro, Latera, Lubriano, Marta, Montalto di Castro (iš dalies), Montefiascone, Monteromano, Nepi, Oriolo Romano, Orte, Piansano, Proceno, Ronciglione, S. Lorenzo Nuovo, Soriano nel Cimino, Sutri, Tarquinia, Tuscania (iš dalies), Valentano, Vallerano, Vasanello, Vejano, Vetralla, Vignanello, Villa S. Giovanni – Tuscia, Viterbo, Vitorchiano. Savivaldybių, kurių tik dalis teritorijos patenka į gamybos zoną, specifikacijose nurodomos konkrečios patenkančios vietovės.
- 4.4. Kilmės vietos įrodymas: Pirmą kartą alyvuogių aliejus šią vietovę pasiekė šeštame amžiuje prieš Kristų, etruskams prekiaujant su finikiečiais ir graikais. Alyvuogių kauliukų buvo rasta Viterbo provincijos pietų Etrūrijos archeologinėse vietovėse.

Su dabartine Viterbo provincijos teritorija sutampanti Tuscijos vietovė iš pradžių buvo Etrūrijos dalis, o jos gyventojai etruskai arba etrūrai ją vadino lotyniškuoju *Hetruria* arba *Aetruria* pavadinimu. Nuo antrojo amžiaus po Kristaus gimimo šią vietovę romėnai pradėjo vadinti „Tusci“ arba „Tuscia“ pavadinimu. Laikui bėgant Tuscija tapo oficialiu Etrūrijos pavadinimu, kuris buvo įtvirtintas po imperatoriaus Diokleciano (284–305 m.) įvykdyto senovės Italijos administracinio pertvarkymo. Alyvuogių auginimas ir alyvuogių aliejaus gamyba buvo viena pagrindinių Tuscijos gyventojų veiklos rūšių – apie tai akivaizdžiai byloja etruskų laidojimo vietose rasti piešiniai. Vėliau ir romėnai parodė didelį susidomėjimą alyvuogių auginimu, ir visoje Tuscijoje išsibarsčiusiuose *Villae* augino alyvuoges, kurias perdirbo vietiniais presais; tipinių pavyzdžių galima pamatyti Civita di Bagnoregio. Kai kuriuose vietos centruose (pvz., Fabrica di Roma ir Civita Castellana) daug amžių gaminami keramikiniai indai aliejaus laikymui ir transportavimui.

- 4.5. Gamybos būdas: „Tuscia“ aukščiausios kokybės pirmojo spaudimo alyvuogių aliejus gaminamas iš Frantoio, Caninese ir Leccino alyvuogių veislių; kiekvienoje giraitėje yra ne mažiau kaip 90 % vienos ar kelių iš šių rūšių alyvmedžių. Giraitėje gali būti ir kitų rūšių alyvmedžių, bet jų neturi būti daugiau negu 10 % kartu paėmus.

Alyvuogės yra viena iš pagrindinių šios vietovės kultūrų: specializuotose giraitėse sodinių tankumas yra nuo 150 iki 300 medžių viename hektare, intensyviose giraitėse – daugiau nei 300 medžių viename hektare, o mišrioje giraitėse – iki 100 medžių viename hektare.

Specializuotose giraitėse dažniausiai pasitaiko krūmo, Y raidės, kūgio ir apversto kūgio formos medžiai; mišrioje giraitėse – daugiašakės vazos arba laisvos formos. Alyvmedžiai paprastai genėjami kasmet, nors atnaujinant genėjama rečiau.

Augalų sveikatos apsaugos praktika grindžiama tos vietovės integruotos ir prižiūrimos kovos su kenkėjais tarnybų instrukcijomis. Vietovėje draudžiama naudoti herbicidus arba desikantus.

Alyvuogių derlius nuimamas joms subrendus ir pradėjus nokti; ankstyvųjų veislių (Leccino, Frantoio, Maurino, Pendolino) derlius baigiamas nuimti iki gruodžio 20 d., o vėlyvųjų (Caninese, Moraiolo) – iki sausio 15 d.

Draudžiama naudoti pirmalaikį alyvuogių kritimą skatinančius arba jų skynimą lengvinančius produktus. Iš specializuotų giraičių vieno hektaro gali būti surenkama daugiausia 9 000 kg arba 90 kg nuo kiekvieno mišrioje ar bendroje giraitėse augančio alyvmedžio. Alyvuogės nugabenamos į aliejaus spaudyklas per pirmą derliaus nuėmimo parą, o perdirbamos ne vėliau kaip praėjus parai nuo pristatymo. Jos pervežamos tinkamoje taroje.

Aliejaus gamybos technologijos privalo atitikti šiuos reikalavimus:

- plaunama kambario temperatūros geriamu vandeniu, išrūšiuojama, pašalinami lapai,
- spaudžiama atitinkamais presais,
- smulkinama ne aukštesnėje negu 30 °C kambario temperatūroje, ne ilgiau negu 60 minučių,
- fizinis ekstrahavimas su spaudimo įrenginiu, nepertraukiamas centrifugavimas, filtravimas, po kurio seka spaudimas, arba filtravimas, po kurio seka centrifugavimas,

- aliejaus nuopylų centrifugavimas: aliejus ir ekstrahuotos aliejaus nuopylos turi būti nedelsiant atskirti nuo augalinio vandens likučių, panaudojant ištisinius nerūdijančio plieno separatorius. Iš ekstrahavimo įrenginių išbėgęs aliejus turi būti ne aukštesnės negu 28 °C temperatūros. Išėiga negali viršyti 20 %,
- draudžiama nepadarius pertraukos („ripasso“ pavadinimu žinomas perdirbimo metodas) antrą kartą centrifuguoti sugrūstą alyvuogių pastą.

Visos auginimo, perdirbimo ir išpilstymo operacijos vykdomos nustatytoje vietovėje. Išpilstymą tokioje vietovėje sąlygoja poreikis išsaugoti „Tuscia“ aliejaus ypatingas savybes ir kokybę, užtikrinant, kad atitinkami gamintojai galės prižiūrėti išorės kontrolės institucijos vykdomą kontrolę. Gamintojams saugomos kilmės vietos nuoroda yra labai svarbi, nes ji suteikia galimybę padidinti pajamas nepažeidžiant reglamento tikslų ir juo nustatomo požiūrio. Be to, alyvuogių aliejus tradiciškai išpilstomas šioje vietovėje. Siekiant užtikrinti produkto kilmės atsekamumą, gamintojai, kurie ketina pateikti rinkai aukščiausios kokybės pirmojo spaudimo alyvuogių aliejų su saugomos kilmės vietos nuoroda, privalo registruoti savo alyvmedžių giraites bei perdirbimo ir išpilstymo įrenginius kontrolės institucijos tvarkomuose registruose.

- 4.6. Sąsaja su geografine vietove: Tuscijos geomorfologinės savybės ir kraštovaizdis yra ypatingi. Volsini, Cimini ir Sabatini kalnų grandinės juosia keletą ežerų, įskaitant didžiulius vulkaninės kilmės Bolsena, Vico ir Bracciano ežerus bei mažesnius Mezzano, Monterosi ir Martignano ežerus. Hidrografinių ypatumų įvairovė dera su panašiais vulkaninės kilmės kraštovaizdžio ypatumais. Šie ypatumai lemia klimatą, kuris skatina faunos vystymąsi ir gausios floros vešėjimą. Puikios dirvos sąlygos ir ypatingas mikroklimatas, kurį sąlygoja būtent geomorfologinės savybės (ežerais nusėta kalvota vietovė), daro vietovę ypač tinkama alyvuogių auginimui, todėl „Tuscia“ aukščiausios kokybės pirmojo spaudimo alyvuogių aliejus yra gana tipiškas ir unikalus.

Vietos alyvų aliejaus gamyba ir kulinarija yra glaudžiai susiję.

Čia vyrauja vidutinis klimatas, kritulių kiekis – apie 900 mm per metus, daugiausia nuo pavasario iki rudens, išskyrus Cimini kalvas, kurioms būdingos labiau kraštutinės temperatūros ir gausūs krituliai.

- 4.7. Kontrolės įstaiga:

Pavadinimas: Camera di Commercio, Industria, Artigianato ed Agricoltura di Viterbo

Adresas: Via F.lli Rosselli, 4, I-01100 Viterbo.

- 4.8. Ženklinimas: Aukščiausios kokybės pirmojo spaudimo alyvuogių aliejus privalo būti pateikiamas rinkai stiklo arba plieno taroje, kurios talpa yra ne didesnė negu 5 litrai.

Ji turi būti švari ir paženklinta nenuplaunamai, etiketėje pažymint ne tik ženklavimo standartuose nurodytus aspektus, bet taip pat saugomos kilmės vietos nuorodą – pavadinimą „Tuscia“.

Etiketėje taip pat turi būti grafinis ženklas – konkretus, aiškus logotipas, išskirtinai ir nuolat naudojamas konkrečiai vietai nurodyti. Sukurtas specialus grafinis ženklas vaizduoja Acquarossa (Viterbo) kasinėjimo vietovėje rastą senovės etruskų tetrakotos antefiksą.

Antefiksas yra tamsaus ochros atspalvio su žodžiu „Tuscia“ kontrastuojančiame tamsiai raudoname fone. Logotipas yra sudėtinė specifikacijos, kurioje jis išsamiai aprašomas, dalis; jis yra spalvotas.

- 4.9. Nacionaliniai reikalavimai:

GAIRĖS DĖL VALSTYBĖS PAGALBOS ŽUVININKYSTEI IR AKVAKULTŪRAI PATIKRINIMO

(2004/C 229/03)

1. TEISINIS PAGRINDAS IR TAIKYMO SRITIS

- 1.1. EB sutarties 87–89 straipsniuose nustatytų valstybės pagalbos taisyklių taikymas žuvininkystės produktų gamybai ir prekybai yra numatytas 1999 m. gruodžio 17 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 2792/1999, nustatančio išsamias Bendrijos struktūrinės paramos žuvininkystės sektoriui taisykles ir tvarką⁽¹⁾, 19 straipsnio 1 dalyje ir 1999 m. gruodžio 17 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 104/2000 dėl bendro žuvininkystės ir akvakultūros produktų rinkų organizavimo⁽²⁾ 32 straipsnyje.

Sutarties 87 straipsnio 1 dalyje nustatytam valstybės pagalbos nesuderinamumo su bendrąja rinka principui galima taikyti 87 straipsnio 2 ir 3 dalyse numatytas leidžiančias nukrypti nuostatas. Komisija ketina administruoti šias nukrypti leidžiančias nuostatas žuvininkystės sektoriuje, remdamasi šiomis gairėmis.

- 1.2. Šios gairės yra taikomos visam žuvininkystės sektoriui ir yra susijusios su gyvųjų vandens išteklių, akvakultūros naudojimu, gamybos priemonėmis, gautų produktų perdirbimu ir prekyba, išskyrus pramoninę ir sportinę žūklę, kuri nėra skirta žuvininkystės produktų prekybai.

Jos yra susijusios su visomis Sutarties 87 straipsnio 1 dalyje nustatytą pagalbą sudarančiomis priemonėmis, įskaitant bet kokią finansinį pranašumą sąlygojančią priemonę, tiesiogiai ar netiesiogiai skiriamą iš valdžios institucijų (nacionalinių, regioninių, provincijų, apskričių ar vietos) biudžeto ar kitų valstybės lėšų. Pavyzdžiui, pagalba yra laikoma: kapitalo pervedimai, paskolos sumažintomis palūkanomis, palūkanų subsidijavimas, tam tikros įmonių kapitalo dalies priklausymas valstybei, pagalba, taikant specialius mokesčius arba parafiskalinius privalomuosius mokėjimus, pagalba, suteikiant valstybės garantiją banko paskoloms gauti, privalomųjų mokėjimų ar mokesčių sumažinimas arba atleidimas nuo jų, įskaitant pagreitintą nusidėvėjimą ir socialinių įmokų sumažinimą.

2. ĮPAREIGOJIMAS INFORMUOTI APIE VALSTYBĖS PAGALBĄ IR ŠIO ĮPAREIGOJIMO TAIKYMO IŠIMTYS

Komisija primena valstybėms narėms apie jų pareigą informuoti Komisiją apie jų planus skirti naują pagalbą, remiantis Sutarties 88 straipsnio 3 dalimi ir 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 659/1999, nustatančio išsamias EB sutarties 93 straipsnio taikymo taisykles⁽³⁾, 2 straipsniu.

Vis dėlto, pagal 2.1 ir 2.2 punktuose nustatytas sąlygas, apie kai kurias priemones informuoti nebūtina.

- 2.1. Kaip numatyta Reglamento (EB) Nr. 2792/1999 19 straipsnio 2 dalyje, Sutarties 87, 88 ir 89 straipsnių nuostatos nėra taikomos valstybių narių privalomiems finansiniams įnašams į Bendrijos bendrai finansuojamas priemones, numatytas pagal plėtros planus, nurodytus šio reglamento 3 straipsnio 3 dalyje, ir apibrėžtiems 1999 m. birželio 21 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1260/1999, nustatančio bendrąsias nuostatas dėl struktūrinių fondų⁽⁴⁾, 9 straipsnio b punkte ar 2002 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 2370/2002, nustatančio nepaprastąją Bendrijos priemonę, skirtą žvejybos laivų pašalinimui iš apyvartos⁽⁵⁾, 5 straipsnyje. Todėl valstybės narės neturėtų informuoti Komisijos apie tokius įnašus. Šios gairės netaikomos tokiems finansiniams įnašams.

⁽¹⁾ OL L 337, 1999 12 30, p. 10. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) 2369/2002 (OL L 358, 2002 12 31, p. 49).

⁽²⁾ OL L 17, 2000 1 21, p. 22. Reglamentas su pakeitimais, padarytais 2003 m. Stojimo aktu.

⁽³⁾ OL L 83, 1999 3 27, p. 1. Reglamentas su pakeitimais, padarytais 2003 m. Stojimo aktu.

⁽⁴⁾ OL L 161, 1999 6 26, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2003 m. Stojimo aktu.

⁽⁵⁾ OL L 358, 2002 12 31, p. 57.

Tačiau, remiantis Reglamento (EB) Nr. 2792/1999 19 straipsnio 3 dalimi, apie priemones, kuriomis numatytas valstybių narių viešasis finansavimas, viršijantis nustatytą pagal to reglamento ar Reglamento (EB) Nr. 2370/2002 nuostatas dėl privalomų finansinių įnašų, kaip nurodyta Reglamento (EB) Nr. 2792/1999 19 straipsnio 2 dalyje, Komisija turi būti informuojama kaip apie valstybės pagalbą. Joms yra taikomos šios gairės.

Norint sumažinti administracinę našta, kuri gali atsirasti taikant Reglamento (EB) Nr. 2792/1999 19 straipsnio 3 dalį ir palengvinti Bendrijos struktūrinių fondų panaudojimą, valstybės narės yra suinteresuotos aiškiai atskirti numatomus privalomus finansinius įnašus į Bendrijos bendrai finansuojamas priemones pagal Žuvininkystės orientavimo finansinį instrumentą, laikantis Reglamento (EB) Nr. 2792/1999 19 straipsnio 2 dalies, apie kuriuos nereikia informuoti, ir valstybės pagalbą, kuriai yra taikomas informavimo reikalavimas.

- 2.2. Valstybėms narėms nereikia informuoti apie žuvininkystės sektoriuje teikiamą pagalbą, kuri atitinka reglamentuose dėl bendrųjų išimčių, Komisijos priimtuose remiantis 1998 m. gegužės 7 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 994/1998 dėl Europos bendrijos steigimo sutarties 92 ir 93 straipsnių taikymo kai kurioms horizontalios valstybės pagalbos rūšims ⁽¹⁾ 1 straipsnio reikalavimus. Tokią pagalbą sudaro:
- 2004 m. rugsėjo 8 d. Komisijos reglamente (EB) Nr. 1595/2004 dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo valstybės pagalbai mažoms ir vidutinėms įmonėms, kurios verčiasi žuvininkystės produktų gamyba, perdirbimu ir prekyba ⁽²⁾ nustatytas sąlygas atitinkanti pagalba,
 - 2001 m. sausio 12 d. Komisijos reglamente (EB) Nr. 68/2001 dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo pagalbai mokymui ⁽³⁾ nustatytas sąlygas atitinkanti pagalba mokymui,
 - 2001 m. sausio 12 d. Komisijos reglamente (EB) Nr. 70/2001 dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo valstybės pagalbai mažoms ir vidutinėms įmonėms ⁽⁴⁾ nustatytas sąlygas atitinkanti pagalba tyrimams,
 - 2002 m. gruodžio 12 d. Komisijos reglamente (EB) Nr. 2204/2002 dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo valstybės pagalbai, teikiamai užimtumui ⁽⁵⁾ nustatytas sąlygas atitinkanti pagalba užimtumui,
 - bet kuriame būsimajame Komisijos reglamente, priimtame vadovaujantis Reglamento (EB) Nr. 994/1998 1 straipsniu, nustatytas sąlygas atitinkanti pagalba žuvininkystės sektoriui.
- 2.3. 2001 m. sausio 12 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 69/2001 dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo de minimis valstybės pagalbai ⁽⁶⁾ nėra taikomas žuvininkystei.

3. PRINCIPAI

- 3.1. Žuvininkystės sektoriuje kaip ir kituose Bendrijos ekonomikos sektoriuose, su valstybės pagalba susijusios Bendrijos politikos tikslas – užkirsti kelią konkurencijos iškraipymui vidaus rinkoje.

Valstybės pagalba žuvininkystės sektoriuje yra pateisinama tik tada, jei ji atitinka Konkurencijos politikos ir Bendrosios žuvininkystės politikos tikslus, kaip nustatyta šiose gairėse, o ypač 2002 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 2371/2002 dėl žuvų išteklų apsaugos ir tausojančio naudojimo pagal Bendrąją žuvininkystės politiką ⁽⁷⁾, ir Reglamentuose (EB) Nr. 2792/1999 ir Nr. 104/2000.

⁽¹⁾ OL L 142, 1998 5 14, p. 1.

⁽²⁾ OL L 291, 2004 9 14.

⁽³⁾ OL L 10, 2001 1 13, p. 20. Reglamentas su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 363/2004 (OL L 63, 2004 2 28, p. 20).

⁽⁴⁾ OL L 10, 2001 1 13, p. 33. Reglamentas su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 364/2004 (OL L 63, 2004 2 28, p. 22).

⁽⁵⁾ OL L 337, 2002 12 13, p. 3.

⁽⁶⁾ OL L 10, 2001 1 13, p. 30.

⁽⁷⁾ OL L 358, 2002 12 31, p. 59.

- 3.2. Labai svarbu užtikrinti Bendrijos politikos sričių nuoseklumą ir suderinamumą, vykdamt valstybės pagalbos kontrolę ir naudojantis struktūrinių fondų lėšomis pagal Bendrąją žuvininkystės politiką.

Todėl priemonėms, kurios gali būti finansuojamos Bendrijos fondų, valstybės pagalba gali būti skiriama tik tais atvejais, jeigu jos atitinka Reglamente (EB) Nr. 2792/199 nustatytus kriterijus. Jokiomis aplinkybėmis finansinis dalyvavimas teikiant valstybės pagalbą, išreikštas išlaidų, kurios gali būti kompensuojamos, procentiniu dydžiu pagal subsidijų ekvivalentą, negali viršyti bendros nacionalinių ir Bendrijų subsidijų normos, nustatytos to reglamento IV priede.

Atsižvelgdama į Sutarties 87, 88 ir 89 straipsniuose nustatytus principus ir į Bendrijos Bendrąją žuvininkystės politiką, Komisija konkrečiai kiekvienu atveju įvertins bet kurią pagalbą priemonėms, kurioms nėra taikomos šios gairės ar Reglamentas (EB) Nr. 1595/2004.

- 3.3. Būtina, kad pagalba nebūtų teikiama tais atvejais, kai nėra laikomasi Bendrijos teisės, o ypač Bendrosios žuvininkystės politikos taisyklių. Todėl valstybės pagalba gali būti laikoma neprieštaraujanti bendrajai rinkai, jeigu, prieš teikdama bet kokią pagalbą, atitinkama valstybė narė įsipareigoja patikrinti, ar priemonės, kurias ruošiamasi finansuoti, ir jų poveikis atitinka Bendrijos teisę. Per pagalbos teikimo laikotarpį valstybės narės privalo tikrinti, ar naudos gavėjas laikosi Bendrosios žuvininkystės politikos taisyklių. Jei per paramos teikimo laikotarpį nustatoma, kad naudos gavėjas nesilaiko Bendrosios žuvininkystės politikos taisyklių, pagalba grąžinama proporcingai pažeidimo sunkumui.
- 3.4. Norint užtikrinti, kad pagalba yra būtina ir skatina plėtoti tam tikras veikos kryptis, jokia pagalba skiriama veiklai, kurią pagalbos gavėjas vykdytų įprastomis rinkos sąlygomis negali būti laikoma neprieštaraujanti bendrajai rinkai. Pagalba neturėtų būti skiriama naudos gavėjo jau vykdomai veiklai.
- 3.5. Valstybės pagalba negali turėti apsauginio poveikio: ji turi skatinti žuvininkystės produktų gamybos ir prekybos racionalizaciją ir efektyvumą. Bet kuri tokia pagalba turi sąlygoti nuolatinius gerus pokyčius tam, kad pramonė galėtų vystytis tik pajamų rinkoje pagrindu.
- 3.6. Valstybės pagalba eksportui ar žuvininkystės produktų prekybai yra nesuderinama su bendrąja rinkai.
- 3.7. Valstybės pagalba, kurios gavėjui netaikomi jokie įpareigojimai, susiję su Bendrosios žuvininkystės politikos tikslų siekimu, ir kuri yra skirta įmonių situacijai ir jų verslo likvidumui gerinti, arba yra apskaičiuojama pagal pagamintą ar parduotą kiekį, produktų kainas, gamybos vienetus ar gamybos priemones, ir kuria yra sumažinamos naudos gavėjų gamybos sąnaudos ir padidinamos pajamos yra pagalba veiklai, kuri yra nesuderinama su bendrąja rinkai. Komisija ketina griežtai taikyti šią taisyklę visokios rūšies pagalbai veiklai, įskaitant pagalbą, išreikštą mokesčių nuolaidomis ar mažesnėmis socialinės apsaugos įmokomis ir įmokomis į bedarbystės pašalpų sistemas.
- 3.8. Siekiant skaidrumo, Komisija negali paskelbti jokios valstybės pagalbos neprieštaraujanti bendrajai rinkai, jeigu atitinkama valstybė narė neperdavė duomenų apie bendrą pagalbos kiekvienai priemonei sumos dydį, o taip pat ir pagalbos intensyvumą.

Remiantis nusistovėjusia Komisijos praktika, didžiausias pagalbos dydis paprastai turėtų būti išreikštas pagalbos intensyvumu, nustatytu tinkamų išlaidų grupei, o ne didžiausiomis pagalbos sumomis. Tačiau, būtina tuo pačiu metu atsižvelgti į visus veiksnius, leidžiančius įvertinti realią naudą gavėjui.

Įvertinant pagalbos schemas, atsižvelgiama į bendrą visų priemonių, į kurias įeina pagal Bendrijos, nacionalinius, regioninius ir vietinius teisės aktus valstybės institucijų teikiama subsidijos sudedamoji dalis, o ypač į tų priemonių, kurios yra skirtos skatinti regioninę plėtrą, pagalbos poveikį naudos gavėjui.

- 3.9. Nacionalinės regioninės pagalbos gairės ⁽¹⁾ šiam sektoriui nėra taikomos. Šiose gairėse bus nagrinėjami su žuvininkystės sektoriumi susiję regioninės pagalbos schemų elementai.
- 3.10 Valstybės pagalba priemonių kategorijoms, kurioms taikomas Reglamentas (EB) Nr. 1595/2004, tačiau kuri yra skirta ne mažų ir vidutinių įmonių veiklos naudai, arba viršija to reglamento 1 straipsnio 3 dalyje nustatytą ribą, yra įvertinama, remiantis šiomis gairėmis ir to reglamento 4–13 straipsniuose kiekvienai kategorijai nustatytais kriterijais.

4. PAGALBA, KURI GALI BŪTI PRIPAŽIŠTAMA NEPRIEŠTARAUJANČIA BENDRAJAI RINKAI

4.1. Pagalba, kuriai taikomos kai kurios horizontalaus poveikio gairės

- 4.1.1. Valstybės pagalba aplinkos apsaugai bus įvertinta, remiantis Bendrijos gairėmis dėl valstybės pagalbos aplinkos apsaugai ⁽²⁾. Be tų gairių reikalavimų, valstybės pagalba aplinkos apsaugai nebus pripažįstama neprieštaraujanti bendrajai rinkai, jeigu ji yra skiriama laivo pajėgumui, ar naudojama žūklės priemonių veiksmingumui didinti.
- 4.1.2. Valstybės pagalba, skirta sunkumus patiriančioms įmonėms sanuoti ir restruktūrizuoti bus įvertinta, remiantis Bendrijos gairėmis dėl valstybės pagalbos, skirtos sunkumus patiriančioms įmonėms sanuoti ir restruktūrizuoti ⁽³⁾. Be tų gairių reikalavimų, valstybės pagalba įmonių, kurios verčiasi žvejyba jūroje, restruktūrizavimui gali būti suteikta, jeigu Komisijai bus pateiktas atitinkamas laivyno pajėgumui sumažinti skirtas planas, kurio reikalaujama pagal Bendrijos teisę.

4.2. Pagalba žvejybos laivų veiklos nutraukimui visam laikui, perduodant juos į trečiąsias šalis

Pagalba žvejybos veiklos nutraukimui, visam laikui perduodant laivus į trečiąsias šalis, ir kuri nėra susijusi su naujų laivų pirkimu ar statyba, neprieštarauja bendrajai rinkai, jeigu ji atitinka Reglamentu (EB) Nr. 2792/1999 nustatytus reikalavimus Bendrijos pagalbos gavimui, o ypač to reglamento 7 straipsnio 3 dalies b punkto, 7 straipsnio 5 dalies b ir c punktų, 8 straipsnio bei III priedo 1.1 ir 1.2 punktų reikalavimus.

Pagal Reglamento (EB) Nr. 2371/2002 11 straipsnio 3 dalį pasitraukti iš laivyno tam suteikiant valstybės pagalbą nebus leidžiama, išskyrus atvejus, kai prieš tai yra panaikinama žvejybos licencija, kaip apibrėžta 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 3690/1993, numatančiame Bendrijos sistemą, nustatančią taisykles dėl žvejybos leidimuose pateiktinų minimalių duomenų ⁽⁴⁾, ir, jei numatyta, žvejybos leidimai, kaip apibrėžta atitinkamuose reglamentuose.

4.3. Pagalba laikinam žvejybos veiklos nutraukimui

- 4.3.1. Pagalba laikinam žvejybos veiklos nutraukimui gali būti laikoma neprieštaraujanti bendrajai rinkai, jeigu ji atitinka Reglamento (EB) Nr. 2792/1999 16 straipsnio sąlygas.

⁽¹⁾ OL C 74, 1998 3 10, p. 9. Gairės su pakeitimais, padarytais Nacionalinės regioninės pagalbos gairių pakeitimais (OL C 258, 2000 9 9, p. 5).

⁽²⁾ OL C 37, 2001 2 3, p. 3.

⁽³⁾ OL C 288, 1999 10 9, p. 2.

⁽⁴⁾ OL L 341, 1993 12 31, p. 93.

Laikinai nutraukus žvejybos veiklą dėl atkūrimo ar valdymo planų įgyvendinimo, pagalba gali būti pripažįstama neprieštaraujanti bendrajai rinkai tik tada, jeigu planas buvo priimtas, laikantis Reglamento (EB) Nr. 2371/2002 5 ir 6 straipsnių nuostatų.

Laikinai nutraukus žvejybos veiklą dėl nepaprastosios priemonės įgyvendinimo, valstybės pagalba gali būti pripažinta neprieštaraujanti tik tuo atveju, jei dėl šios priemonės nusprendė Komisija remdamasi arba Reglamento (EB) Nr. 2371/2002 7 straipsniu, arba 1998 m. kovo 30 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 850/1998 dėl žuvininkystės išteklių apsaugos, taikant technines priemones jūrų gyvūnų jaunikliams apsaugoti ⁽¹⁾ 45 straipsnio 1 dalimi, arba viena ar kelios valstybės narės, remdamosi Reglamento (EB) Nr. 2371/2002 8 straipsniu arba Reglamento (EB) Nr. 850/1998 45 straipsnio 2 dalimi.

- 4.3.2. Remiantis Reglamento (EB) Nr. 2792/1999 12 straipsnio 6 dalimi, susijusių žvejybos laivų įgulos nariams gali būti taikomos papildomos socialinės priemonės, siekiant palengvinti laikiną žvejybos veiklos nutraukimą dėl vandenyje esančių išteklių apsaugos planų vykdymo.

Žvejybos veiklos nutraukimą turi patvirtinti valstybė narė pagal Reglamento (EB) Nr. 2371/2002 8, 9 ar 10 straipsnius arba pagal Reglamento (EB) Nr. 850/1998 46 straipsnį, arba pagal 1997 m. gruodžio 18 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 88/98, nustatančio tam tikras technines Baltijos jūros, Belts ir Sound vandenyse esančių žuvis išteklių išsaugojimo priemones ⁽²⁾ 13 straipsnį, arba pagal 1994 m. birželio 27 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1626/94, nustatančio tam tikras technines priemones žuvų ištekliams išsaugoti Viduržemio jūroje ⁽³⁾, 1 straipsnio 3 dalį.

Be laikino žvejybos veiklos nutraukimo, į vandenyje esančių išteklių apsaugos planus turi būti įtrauktos veiksmingos priemonės žuvų gaisimui mažinti, pavyzdžiui, nuolatinis žvejybos pajėgumo mažinimas ar techninių priemonių taikymas. Planai, kuriuose turi būti nustatyti tikslūs ir išmatuojami tikslai ir įgyvendinimo laikotarpis, turi būti pateikiami Komisijai.

Komisija skubos tvarka paprašys Žuvininkystės mokslo, technikos ir ekonomikos komiteto nuomonės dėl planų, kaip numatyta Reglamento (EB) Nr. 2371/2002 33 straipsnio 1 dalyje. Turi būti pateikiami plano socialinių poveikio įrodymai ir būtinybės taikyti specialias priemones, viršijančias socialinės apsaugos sistemos ribas, pagrindimas. Įgulos nariais yra tik tie asmenys, kurių pagrindinis darbas yra veikiančiame jūrų žvejybos laive. Pagalba laivų savininkams nebus taikoma, išskyrus tuos laivų savininkus, kurių pagrindinis darbas yra jų laive.

Pateikiant Komisijai pranešimą apie priemonę, pridedamas tokios pagalbos mokslinis ir, jeigu tai yra būtina, ekonominis pagrindimas. Priemonių poveikis neturi būti didesnis, nei tas, kuris yra būtinas nustatytam tikslui pasiekti ir turi būti ribotos trukmės. Turi būti vengiama skirti per didelę kompensaciją.

Valstybės narės kompensacijos gali būti išmokamos vienerius metus, ir jų išmokėjimas gali būti pratęstas dar vieneriems papildomiems metams.

- 4.3.3. Valstybės pagalba, nurodyta 4.3.1 ir 4.3.2 punktuose, galima tik iš dalies kompensuoti dėl laikino žvejybos veiklos nutraukimo priemonės prarastas pajamas.

- 4.3.4. Pagalba žvejybos veiklos ribojimo priemonėms, kurių valstybė narė ėmėsi siekdama sumažinti savo žvejybos pastangas, kaip tai numatyta Reglamento (EB) Nr. 2371/2002 16 straipsnio 2 dalyje, neleidžiama.

⁽¹⁾ OL L 125, 1998 4 27, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 602/2004 (OL L 97, 2004 4 1, p. 30).

⁽²⁾ OL L 9, 1998 1 15, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 812/2004 (OL L 150, 2004 4 30, p. 12).

⁽³⁾ OL L 171, 1994 7 6, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais reglamentu (EB) Nr. 813/2004 (OL L 150, 2004 4 30, p. 32).

4.4. Pagalba investicijoms į laivyną

4.4.1. Pagalba žvejybos laivams atnaujinti gali būti laikoma neprieštaraujančia bendrajai rinkai, jeigu yra atsižvelgiama į Reglamento (EB) Nr. 2792/1999 9 ir 10 straipsnius ir į III priedo 1.3 punkto reikalavimus ir jeigu valstybės pagalbos dydis, išreikštas subsidijų ekvivalentu, neviršija to Reglamento IV priede tokiai pagalbai nustatytos bendros nacionalinių ir Bendrijos subsidijų normos.

Laivų statykloms negali būti teikiama pagalba Bendrijos žvejybos laivų statybai. Pagalba laivų statykloms ne Bendrijos žvejybos laivams statyti, remontuoti ar perstatyti apibrėžiama Bendrose nuostatose dėl valstybės pagalbos laivų statybai ⁽¹⁾.

4.4.2. Pagalba žvejybos laivams modernizuoti ir įrengti gali būti laikoma neprieštaraujančia bendrajai rinkai, jeigu yra atsižvelgiama į Reglamento (EB) Nr. 2792/1999 9 ir 10 straipsnius ir į III priedo 1.4 punkto reikalavimus ir jeigu valstybės pagalbos dydis, išreikštas subsidijų ekvivalentu, neviršija to Reglamento IV priede tokiai pagalbai nustatytos bendros nacionalinių ir Bendrijos subsidijų normos.

4.4.3. Pagalba, numatyta 4.4.1 ir 4.4.2 punktuose, gali būti teikiama tik tuo atveju, jeigu yra laikomasi Reglamento (EB) Nr. 2371/2002 13 straipsnio, 2003 m. rugpjūčio 12 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1438/2003, nustatančio Tarybos reglamento (EB) Nr. 2371/2002 III skyriuje išdėstytos Bendrijos laivyno politikos įgyvendinimo taisyklės ⁽²⁾, ir, kai tai yra taikytina, 2004 m. kovo 30 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 639/2004 dėl atokiausiuose Bendrijos regionuose registruoto žvejybos laivyno valdymo ⁽³⁾ nuostatų.

4.4.4. Pagalba naudotų laivų pirkimui laikoma neprieštaraujančia bendrajai rinkai tik tuomet, jeigu ji atitinka Reglamento (EB) Nr. 2792/1999 12 straipsnio 3 dalies d punkto ir 12 straipsnio 4 dalies f punkto nuostatas.

4.4.5. Jokia valstybės pagalba investicijoms į laivyną nebus laikoma neprieštaraujančia bendrajai rinkai ar teikiama valstybių narių priemonėms, kurioms Bendrijos finansinė parama buvo sustabdyta, remiantis Reglamento (EB) Nr. 2371/2002 16 straipsnio 1 dalimi.

4.5. Socialinės ekonominės priemonės

Parama darbuotojų, dirbančių žuvininkystės ir akvakultūros sektoriuje bei žuvininkystės produktų gamybos, perdirbimo ir prekybos srityje, pajamoms gali būti laikoma neprieštaraujančia bendrajai rinkai, jeigu ji yra prarastas pajamas kompensuojanti socialinių ekonominių paramos priemonių, susijusių su priemonėmis žvejybos pajėgumui reguliuoti, vadovaujantis Reglamento (EB) Nr. 2371/2002 11 straipsnio 1 dalimi, dalis. Tokia pagalba bus įvertinama kiekvienu konkrečiu atveju, remiantis 3 punkte nustatytais principais. Laikino žvejybos veiklos nutraukimo atveju taikomas 4.3 punktas.

4.6. Pagalba gaivalinių nelaimių ar kitų ypatingų įvykių padarytai žalai atlyginti

Remiantis Sutarties 87 straipsnio 2 dalies b punktu pagalba gaivalinių nelaimių ar kitų ypatingų įvykių padarytai žalai atlyginti yra laikoma neprieštaraujančia bendrajai rinkai.

Tam, kad tokia pagalba būtų laikoma neprieštaraujančia bendrajai rinkai, gaivalinių nelaimių ar kitų ypatingų įvykių padarytas žalos dydis turi siekti 20 % 1 tikslo regionuose, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 1260/1999 3 straipsnyje, ir įskaitant regionus, apibrėžtus to reglamento 6 straipsnio 1 dalyje, bei 30 % kitose vietovėse veikiančios atitinkamos įmonės paskutiniųjų trejų metų vidutinės apyvartos ribą.

⁽¹⁾ OL C 317, 2003 12 30, p. 11.

⁽²⁾ OL L 204, 2003 8 13, p. 21. Reglamentas su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 916/2004 (OL L 163, 2004 4 30, p. 81).

⁽³⁾ OL L 102, 2004 4 7, p. 9.

Įrodžius gaivalinių nelaimių ar kitų ypatingų įvykių padarytą žalą, materialinę žalą leidžiama atlyginti iki 100 %. Kompensacija turėtų būti apskaičiuojama individualaus naudos gavėjo lygiu, vengiant per didelės kompensacijos. Sumos, gautos pagal draudimo schemas, ar įprastos gavėjo nepatirtos išlaidos turi būti išskaičiuojamos. Pagalba netaikoma žalai, kuri galėtų būti atlyginta pagal įprastą draudimo sutartį ar žalai, kuri atsirado dėl įprastos verslo rizikos.

Bet kurią kompensaciją reikia išmokėti per trejus metus, skaičiuojant nuo susijusio įvykio datos.

4.7. Atokiausi regionai

Kai Bendrijos teisės aktų nuostatos, pavyzdžiui, Reglamento (EB) Nr. 2792/1999 IV priedo nuostatos dėl pagalbos intensyvumo investicijoms žuvininkystės sektoriuje, yra konkrečiai taikomos atokiausiems regionams, Komisija pripažins šią pagalbą žuvininkystės sektoriui neprieštaraujančia bendrajai rinkai tik tais atvejais, kai ji atitiks šias nuostatas. Jeigu nėra nustatyta konkrečių nuostatų dėl priemonių atokiausiems regionams, pagalba, kuri yra skirta patenkinti atokiausių regionų poreikius, bus įvertinta kiekvienu konkrečiu atveju, atsižvelgus į Sutarties 299 straipsnio 2 dalyje paminėtus šių regionų ypatumus ir į susijusių priemonių suderinamumą su Bendrosios žuvininkystės politikos tikslais, į galimą priemonių poveikį konkurencijai šiuose ir kituose Bendrijos regionuose.

4.8. Pagalba parafiskaliniais privalomaisiais mokėjimais

Pagalbos schemas, kurios remiasi privalomaisiais mokėjimais, ypač parafiskaliniais privalomaisiais mokėjimais, taikomais kai kuriems žuvininkystės ir akvakultūros produktams, nepriklausomai nuo jų kilmės, gali būti taikomos, jeigu pagalbos schemas teikia naudą tiek vietiniams, tiek ir importuojamiems produktams ir jeigu tokia pagalba atitinka šių gairių reikalavimus.

5. PROCEDŪRINIAI KLAUSIMAI

Komisija primena, kad yra taikomos Reglamento (EB) Nr. 659/1999 ir jo įgyvendinimo nuostatos.

Jeigu Komisija priima neigiamą sprendimą dėl pagalbos, kuri yra suteikta apie tai neinformavus Komisijos ir jai nepritarus, valstybės narės privalo iš naudos gavėjo susigrąžinti suteiktą pagalbą su palūkanomis, vadovaudamosi Reglamente (EB) Nr. 659/1999 14 straipsnyje nustatytais sąlygomis.

Siekiant greičiau išnagrinėti pagalbos priemones, valstybėms narėms yra siūloma užpildyti 2004 m. balandžio 21 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 794/2004, įgyvendinančio Tarybos reglamentą (EB) Nr. 659/1999, nustatantį EB sutarties 93 straipsnio įgyvendinimo taisykles⁽¹⁾, I priedo I dalyje ir III.14 dalyje pateiktas formas.

5.1. Pakartotinis informavimas ir metinė ataskaita

Tam, kad Komisija galėtų atlikti savo pareigą nuolat peržiūrėti valstybėse narėse esančias sistemas, valstybės narės turėtų pakartotinai informuoti Komisiją apie nuolatinės pagalbos schemas, mažiausiai likus dviem mėnesiams iki dešimtmečio nuo schemų įgyvendinimo pradžios.

Reglamento (EB) Nr. 659/1999 21 straipsnyje numatyta, kad valstybės narės turi pateikti Komisijai metines ataskaitas apie esamos pagalbos schemas, kurioms nebuvo taikyti jokie atitinkami atskaitomybės įpareigojimai pagal sąlyginį sprendimą. Informacija apie individualią, ne pagal patvirtintą pagalbos schemą teikiamą pagalbą taip pat pateikiama šiose ataskaitose. Metinėje ataskaitoje turi būti visa susijusi informacija, kaip pažymėta Reglamento (EB) Nr. 794/2004 III C priede pateiktoje formoje.

⁽¹⁾ OL L 140, 2004 4 30, p. 1.

5.2. Pasiūlymai dėl atitinkamų priemonių

Šios gairės pakeičia ankstesnes Gaires dėl valstybės pagalbos žuvininkystei ir akvakultūrai patikrinimo ⁽¹⁾ atsižvelgiant į Bendrosios žuvininkystės politikos plėtrą, o ypač kadangi buvo priimtas Reglamentas (EB) Nr. 2369/2002, kuris iš dalies pakeitė Reglamentą (EB) Nr. 2792/1999, ir Reglamentai (EB) Nr. 2371/2002 bei (EB) Nr. 1595/2004.

Komisija padarys šiose gairėse pakeitimus atsižvelgdama į įgytą valstybės pagalbos registru patikrinimo patirtį ir Bendrosios žuvininkystės politikos plėtrą.

Remdamasi Sutarties 88 straipsnio 1 dalimi ir Reglamento (EB) Nr. 659/1999 18 straipsniu, Komisija siūlo valstybėms narėms ne vėliau kaip iki 2005 m. sausio 1 d. jų esamas su žuvininkystės sektoriumi susijusias pagalbos schemas suderinti su šių gairių nuostatomis.

Valstybėms narėms siūloma ne vėliau kaip iki 2004 m. lapkričio 15 d. raštu patvirtinti savo pritarimą šiems pasiūlymams dėl atitinkamų priemonių.

Iki tos datos valstybei narėi raštu nepatvirtinus savo pritarimo, Komisija laikys, kad atitinkama valstybė narė pritarė šiems pasiūlymams, išskyrus atvejį, kai ji raštu bus aiškiai pranešusi apie savo nesutikimą.

Iki tos datos valstybei narėi nepritarus visiems pasiūlymams arba pasiūlymų daliai, Komisija imsis veiksmų pagal Reglamento (EB) Nr. 659/1999 19 straipsnio 2 dalį.

5.3. Taikymo laikotarpis

Nuo 2004 m. lapkričio 1 d. Komisija šias gaires taikys bet kokiai valstybės pagalbai, apie kurią buvo informuota iki tos datos ar po jos.

Reglamento (EB) Nr. 659/1999 1 straipsnio 1 dalimi apibrėžta neteisėta pagalba bus vertinama, remiantis tuo laikotarpiu, kai įsigaliojo administracinis aktas, kuriuo buvo nustatyta pagalba, galiojančiomis gairių nuostatomis.

Šiose gairėse pateiktos nuorodos į Bendrijos teisę ar į Komisijos gaires turi būti suprantamos kaip apimančios nuorodas į bet kokius šių priemonių pakeitimus po 2004 m. lapkričio 1 d.

⁽¹⁾ OL C 19, 2001 1 20, p. 7.

Pranešimas pagal Tarybos reglamento Nr. 1/2003 27 straipsnio 4 dalį dėl dokumento COMP/C.2/37.214 — Bendras žiniasklaidos priemonių teisių į Vokietijos Bundeslygą pardavimas

(2004/C 229/04)

(tekstas svarbus EEE)

1. Įžanga

- (1) 1998 m. rugpjūčio 25 d. Vokietijos futbolo federacija (Deutscher Fußballbund) pagal Reglamento Nr. 17 2 ir 4 straipsnius paprašė išduoti nedraudžiamumo patvirtinimą arba individualią išimtį pagal EB Sutarties dėl centralizuoto televizijos ir radijo teisių į futbolo Bundeslygos ir 2-osios Bundeslygos pirmenybių transliavimą bei teisių į kitas techninio realizavimo formas ⁽¹⁾ pardavimo 81 straipsnio 3 dalį. 2003 m. spalio 30 d. Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje ⁽²⁾ pagal Reglamento Nr. 17 19 straipsnio 3 dalį Komisija išreiškė savo ketinimą teigiamai įvertinti iš dalies pakeistą centralizuoto pardavimo tvarką ir po to gavo suinteresuotų trečiųjų šalių pastabas.

2. Preliminarus vertinimas

- (2) 2004 m. birželio 18 d. Komisija raštu pateikė Vokietijos futbolo federacijai ir Lygos asociacijai (Ligaverband) savo preliminarų vertinimą kaip apibrėžta Reglamento 1/2003 9 straipsnio 1 dalyje.
- (3) Pagal Komisijos preliminarų vertinimą problema kelia žiniasklaidos priemonių teisių į Bundeslygą ir į 2-ąją Bundeslygą perdavimas iš atskirų klubų Lygos asociacijai ir centralizuotas tų teisių pardavimas. Lygos asociacija pardavimo susitarimuose nustato naudojimosi teisėmis kainą, pobūdį ir apimtį. Esant tokiam susitarimui dėl centralizuoto ir bendro pardavimo, atskiri klubai neturi galimybės savarankiškai vesti darybų su televizijos ir radijo atstovais ir (arba) sporto teisių agentūromis. Konkurencija parduodant teises tampa neįmanoma. Klubai negali priimti nepriklausomų komercinių sprendimų dėl kainos ar nustatyti teisių perleidimo pobūdį ar apimtį, nukrypstant nuo centralizuoto pardavimo sąlygų.
- (4) Be to, remiantis preliminarium vertinimu, centralizuotas teisių pardavimas neigiamai veikia jau susiklosčiusią televizijos ir naujų žiniasklaidos priemonių rinką, nes futbolo turinio pasiūlos galimybės vaidina svarbų vaidmenį programų siūlytojų konkurencinėje kovoje dėl reklamos pajamų, abonentų ar klientų, užsakančių individualias transliacijas.

3. Įsipareigojimai

- (5) Pagal iki šiol buvusią pranešimų teikimo tvarką Lygos asociacija patvirtino savo įsipareigojimus, kuriuose jau atsižvelgiama į pastabas, pateiktas pagal Reglamento Nr. 17. 19 straipsnio 3 dalį, ir nuo šiol yra reglamentuojami Reglamento 1/2003 9 straipsnio 1 dalies nuostatomis. Įsipareigojimai yra apibendrinti ir išsamiai skelbti Konkurencijos generalinio direktorato tinklavietėje.
- (6) Lygos teisės yra siūlomos kelių paketų forma, taikant skaidrią ir nediskriminuojančią procedūrą. Sutarčių, sudaromų su agentais ir su sublicencijos gavėjais trukmė neturės viršyti trijų žaidimo sezonų.
- (7) Bundeslygos ir 2-osios Bundeslygos tiesiogines transliacijas Lyga siūlo net 2 paketais, skirtais tiek mokamos, tiek nemokamos viešosios televizijos programų siūlytojams. Trečiąjį paketą įsigijęs pirkėjas gauna teisę tiesiogiai transliuoti mažiausiai dvi Bundeslygos rungtynes ir pirmumo teisę teikti vėlesnius svarbius pranešimus per nemokamą viešąją televiziją. Ketvirtasis paketas apima tiesioginę 2-osios Bundeslygos rungtynių transliaciją ir pirmumo teisę teikti vėlesnius pranešimus per nemokamą viešąją televiziją. Antrosios ir trečiosios naudojimo teisės siūlomos penktajame pakete. 3-iasis ir 5-asis paketai gali būti perduodami keliems teisių naudotojams.

⁽¹⁾ Centralizuotas pardavimas taikomas visoms transliacijų teisių rūšims – nemokamai viešajai televizijai, mokamai televizijai, užsakomųjų transliacijų televizijai, anteninei, kabelinei ir satelitinei televizijoms; tiesioginėms transliacijoms arba retransliacijoms, visų rungtynių arba jų ištraukų, arba svarbiausių santraukų retransliacijoms, radijo transliacijoms. Pardavimas taip pat taikomas ir visoms turimos bei būsimos techninės įrangos rūšims, pvz., universalioms mobiliosioms telekomunikacijų sistemoms (UMTS – Universal Mobile Telecommunications System), internetui ir verslo televizijai.

⁽²⁾ OL C 261, 2003 10 30, p. 13.

- (8) 6-asis paketas suteikia teisę transliuoti Bundeslygos ir 2-osios Bundeslygos susitikimus tiesiogiai ir (arba) su tam tikru laiko skirtumu pateikti juos internete. Nuo 2006 m. liepos 1 d. į paketą bus įtraukiama teisė, leidžianti transliuoti susitikimus tiesiogiai ir su tam tikru laiko skirtumu. Lygos asociacija kiekvieną varžybų dieną internete siūlys iš viso ne mažiau kaip 90 minučių tiesioginių pranešimų apie susitikimus, pvz., konferencijų (ištraukų pateikimo pagal pageidavimą) forma. 7-asis paketas siejamas su vėlesniais svarbiais pranešimais. 8-uoju paketu yra suteikiama teisė transliuoti Bundeslygos ir 2-osios Bundeslygos susitikimus tiesiogiai ir (arba) su tam tikru laiko skirtumu ir (arba) vėliau mobiliu telefonu. 9-asis paketas suteikia teisę transliuoti Bundeslygos ir 2-osios Bundeslygos susitikimų ištraukas vėliau mobiliu telefonu.
- (9) Kiekvienas klubas gali parduoti teisę transliuoti savo aikštėje žaidžiamas rungtynes 24 val. po susitikimo ir leisti nemokamos viešosios televizijos rengėjui Europos ekonominėje erdvėje (EEE) jas transliuoti vieną kartą per nemokamą viešąją televiziją rodant visas rungtynes.
- (10) Kiekvienas klubas gali 1,5 val. po rungtynių pabaigos naudotis savo aikštėje ir išvykoje sužaistų ne ilgesnę nei 30 min. rungtynių santrauką. Nuo 2006 m. liepos 1 d. kiekvienas klubas pasibaigus rungtynėms gali išsamiai ir neribotai pranešti apie rungtynes savo aikštėje ir išvykoje savo arba trečiųjų šalių internetiniame puslapyje. Kiekvienas klubas pranešimą apie savo rungtynes šalyje gali parduoti Europos ekonominėje erdvėje esančių mobiliojo ryšio tinklų operatoriams. Pasibaigus rungtynėms kiekvienas klubas gali be jokių apribojimų transliuoti rungtynes savo aikštėje per nemokamą viešąją radiją. Esant tiesioginei transliacijai naudojimasis teise neturi viršyti 10 minučių kiekvieno pusės kėlinio laiko.
- (11) Minėtos teisės neturi būti parduodamos taip, kad vienas teisės naudotojas sukurtų tokį produktą, kuris prieštarautų Vokietijos Futbolo federacijos ir Lygos asociacijos arba 1–9 paketus įsigijusių pirkėjų suinteresuotumui bendru produktu ir kenktų prekės ženklinimui (Branding) bei centralizuotam pardavimui (One-stop-shop).
- (12) Šalių pasiūlymu nepanaudotos teisės priklauso atskiriems klubams. Tačiau ir Lygos asociacija turi teisę lygiagrečiai, bet ne išskirtinėmis teisėmis, pardavinėti atitinkamus teisių paketus. Šis principas taikomas, kai Lygos asociacija nepardavė tam tikrų teisių centralizuotam pardavimui. Jeigu praėjus 14 dienų nuo pirmos žaidimo sezono rungtynių dienos su teisių naudotoju nebus susitarta dėl vieno iš pirmiau nurodytų paketų su suteikiamomis teisėmis, tuomet atskiri klubai nuo šio momento iki žaidimo sezono pabaigos gali panaudoti savo autorines teises patys pagal nepanaudotame teisių pakete nurodytas teises. Klubai taip pat įgyja teisę parduoti teises, kai jų įgijėjas be objektyvių priežasčių negali tų teisių panaudoti pats.
- (13) Su transliacijomis televizijoje ir internete susiję pakeitimai įsigalios nuo 2006 m. liepos 1 d. Visi kiti pakeitimai galios nuo 2004 m. liepos 1 d. Šis pereinamasis laikotarpis leidžia laipsniškai įvertinti iškylančias konkurencijos problemas, nepakenkiant Bundeslygos ir 2-osios Bundeslygos žaidimų organizavimui.
- (14) Ateityje sudaromiems licencijos susitarimams nėra taikomas pateiktas minėtas pardavimo modelis. Pasiekama teisė atlikti atskirą patikrinimą Bendrijos teisės mastu ypač tuo atveju, kai kelis centralizuotai parduodamus paketus su išskirtinėmis naudojimo teisėmis surinkimo būdu įsigyja vienas naudotojas.

4. Komisijos ketinimas

- (15) Pasilikdama teisę remtis rinkos tyrimu, Komisija ketina pagal Reglamento 1/2003 9 straipsnio 1 dalį priimti sprendimą, kurio pagrindu pirmiau apibendrinti ir Konkurencijos generalinio direktorato tinklavietėje pateikti išpareigojimai bus paskelbti privalomais. Komisija kviečia visus suinteresuotus asmenis per mėnesį po šio pranešimo paskelbimo pateikti savo pastabas.
- (16) Suinteresuotos trečiosios šalys taip pat turi įteikti savo nekonfidencialius pasiūlymus, kuriuose komercinės paslaptys ir kita konfidenciali informacija būtų užbraukta ir, priklausomai nuo aplinkybių, būtų pakeista nekonfidencialia santrauka arba vietoj jos būtų įrašyta nuoroda „[komercinės paslaptys]“ arba „[konfidencialu]“.

- (17) Pastabas reikia siųsti, nurodant dokumento numerį „COMP/C-2/37.214 — Bendras informacinių ir žiniasklaidos priemonių teisių į Bundeslygą pardavimas“ šiuo adresu:

Commission européenne
Direction générale de la concurrence
Greffé des ententes
B-1049 BRUXELLES
Faksas: (32-2) 295 01 28

Neprieštaravimas pranešai koncentracijai**(Byla Nr. COMP/M.3545 - REWE/ASP)**

(2004/C 229/05)

(Tekstas svarbus EEE)

2004 m. rugsėjo 3 d. Komisija nusprendė neprieštarauti dėl pavadinime praneštos koncentracijos ir paskelbti ją suderinama su bendrąja rinka. Šis sprendimas priimamas remiantis Tarybos Reglamento (EB) Nr. 139/2004 6 straipsnio 1 dalies b punktu. Visas šio sprendimo tekstas yra vokiečių. Sprendimas bus viešai paskelbtas tada, kai iš jo bus pašalinta profesine paslaptimi laikoma informacija. Sprendimą bus galima rasti:

- nemokamai Europa konkurencijos direktorato interneto svetainėje (<http://europa.eu.int/comm/competition/mergers/cases/>). Šioje svetainėje galima rasti sprendimus dėl koncentracijos pagal įmonę, bylos numerį, datą ir sektorių.
- elektroninėje CELEX duomenų bazės „CDE“ versijoje, po atitinkamo dokumento numeriu 32004M3545. CELEX yra bendrijos teisės informacijos šaltinis. (<http://europa.eu.int/celex>)

Neprieštaravimas pranešai koncentracijai
(Byla Nr. COMP/M.3539 - GOLDMAN SACHS/QMH)

(2004/C 229/06)

(Tekstas svarbus EEE)

2004 m. rugsėjo 7 d. Komisija nusprendė neprieštarauti dėl pavadinime praneštos koncentracijos ir paskelbti ją suderinama su bendrąja rinka. Šis sprendimas priimamas remiantis Tarybos Reglamento (EB) Nr. 139/2004 6 straipsnio 1 dalies b punktu. Visas šio sprendimo tekstas yra anglų. Sprendimas bus viešai paskelbtas tada, kai iš jo bus pašalinta profesine paslaptimi laikoma informacija. Sprendimą bus galima rasti:

- nemokamai Europa konkurencijos direktorato interneto svetainėje (<http://europa.eu.int/comm/competition/mergers/cases/>). Šioje svetainėje galima rasti sprendimus dėl koncentracijos pagal įmonę, bylos numerį, datą ir sektorių.
 - elektroninėje CELEX duomenų bazės „CEN“ versijoje, po atitinkamo dokumento numeriu 32004M3539. (<http://europa.eu.int/celex>)
-